

IN NONAS APRILIS

Anni clō Io cXI,

NATALEM VIGESIMVM PRIMVM,

Generosissimi & illustrissimi

Principis ac domini,

DN. FRIDERICI VLRIKI,

Ducis Brunsvvicensis & Lunabur-

gensis, &c.

HELMÆSTADII, in academia Iulia.

Vere nouo campis redeunt noua gramina,
rident
Omnia vere, niues abeunt & frigora ce-
dunt;

Vere nouo, properat cum se Sol credere Tauro
Crescentem auratis referanti cornibus annum,
Atq; suo Nonas Amathusia reddit Aprili,
Delicium, princeps FRIDERICE VL RICE, parentū
Ac patriæ, primum has haufisti luminis auras
Altera ab hinc decade annorum, neq; fallimur, omen
Tempori inest, nostris te uiuo & sospite terris
Verfore perpetuum, quo floreat omnis ad Elmun,
Sollingam, Hercyniã, Diefterum, & Bructerū amœna
Rura colens, cuius quo rideat omnis ad Oucrum
Ad Lainum, Inniftrum, Gandam, Rhumã atq; Visur-
Quo tutus quiuis sua vertat aratra colonus, (gim,
Quo fera tempeftas fi forte oriatur, & aura
Immitis Guelphūm procul euaneſcat ab oris.

Non erat obſcura tellus caligine noctis
Obruta, cum matris dolor ingens gaudia ſenſit
Te nato, & primo vagitum edente ſub ortu,
Aſt ſolem noſter lucentem aſpexit horizon,

Sol

Sol Nereïdibus verax vt nuncius esset,
Desiliens tanto iubare ex oriente subiuit
Oceanum. nec enim tenebræ tua lumina cordis
Seduxêre, vel à recto seducere sensu
Audebunt, dij radios ac numina solis
Respicis, & potis es quibus imperitare, iubebis
Respicere ac sano cultu venerarier, artus
Dum regere atq; oculos quibunt attollere sursum,
Hic illis erit, hic tibi semita certa salutis.
Te peperit præstans virtutibus Heroïna
Cimbrica, foemineum cuius decus enitet ore,
Quæ supra sexum prudens sermone disertio
Et suaui, plures dicam superètne, vel æquet ?
Te genuit sollers HENRICVS IVLIVS Heros,
Stemmata Cæsareo & priscorum sanguine regum
Saxoniae cretus, quo non vigilantior alter
Viuit in imperio princeps, quo promptior armis,
Si sit opus, vix vllus erit, mage sobrius inter
Magnates non conspicitur, quâ quisq; colamus
Sophrosynen ratione suo nos inferiores
Instruit exemplo, quos sub lare paupere vitam
Viuere frugalem inuitos fata aspera cogunt,
Aspera, quæ potius dicamus mitia, nobis
Dum mentem integram seruant in corpore sano.

A 2

Quan

Quanta sit in dubijs eius sapientia rebus,
Quantum consilij valeat, quantoq; labore
Et sumptu, toties per tot discrimina vitæ,
Per medios hostes ire atq; redire paratus,
Egerit hoc iamdudum & agat, quo publica pacis
Commoda firmentur, cesset discordia Fratrum,
Et suus imperio nutanti restituatur
Maiestatis honos, nos hic audimus ad Elmun,
Et quibus ingenium notum est ac principis ardor
Credimus, Europæ per turbida regna per vrbes
Candorem illius dispergit Fama fidemq;
Singula at vberius varijs obiecta periclis
Lechica gens dicit, miratur Pannoniæ rex,
Prædicat afflicti summum caput orbis, in ipsum
Spe positâ, per eum post tristia nubila Phœbum,
Mutatâq; almam redituram sorte quietem.
Te columnen nostrum, FRIDERICE VLRIE, se-
Auspicijs talem tanti genuere parentes, (cundis
Te species oris decorat nitidissima, blando
E vultu liceat matrem nouisse patremq;,
Vox index animi comem facilemq; bonumq;
Arguit, hoc vno complectar vt omnia verbo.
Cuncta venustatem redolent, moresq; poliri
Nulleuitatis habent peregrinæ, principe dignos.

Im-

Imbibis, imbibitos iustum retinebis in vsu.
Non somno, indomitæuè gulæ, madidoq; Lyæo
Indulges, humana quibus natura carere
In terris nequit, in luxum non vertis inertem:
Sed vitam & vires illis in corpore seruas.
Non ego, quæ tibi sit tot cognitione locorum
Et variorum hominum linguæ non vnus aucta,
Nunc etiam crescens iuuenili in pectore princeps
Virtutum & vinclo cohibens prudentia ciues,
Non ego quæ fidi tibi monstrauère magistri,
Et quibus insistis Sophies vestigia dicam:
Pro patre, quem longum summi sub numinis alis
Incolumem volumus, dabitur cum verba profari
De folio Astreæ, quid legeris, audierisue,
Expertus fueris, vel saltem videris, actor
Et reus, imo odio quibus est dissensio, cordi
Lex suprema salus populi in diuersa ruentis,
Laudabunt, Saxo, Dulgumnius atq; Cheruscus
Atq; etiam Chauci: quin omnis Teutonis ora
Te totum magni similem genitoris habebit,
Cum quod cœpisti stadium decurrere pergas.

Nomen habes & aui & proaui, quos fortia facta,
Et nunquam virtus intermoritura perenni
Nomine, consumptrix quod non abolere vetustas,

Non mala tempestas poterit, non flamma, beabunt.
Rex Danaûm FRIDERICVS erat, cui Cimbrica tel-
Insulæ in Oceano boreali, & quicquid ab Albis (lus
Ostio ad extremos Lappos Colamq; fugacem,
Et Moschi est fines, parebant, Succus vterq;
Ad cuius nomen tremuit, dum bella gerebat,
Marte quidem vario, sed summâ laude tot annos.
Auspicijs cuius cœlestia sidera Tychon
Obseruauit, in angusta dum vixit Huæna,
Quadrantes variosq; globos, & plurima certum
Astrorum motum monstrantia, quæq; mathesin
Augifcent fabricans, hîc Musis otia fecit
Regia, vbi reliquas inter caput extulit vrbes
Hafnia iucunda aspectu, terrâq; mariq;,
Mercibus omnigenis & multis clara trophæis.
Hic domuit te bellatrix Dithmarsia bello,
Imposuitq; freto validam mira arte Coronam,
Terrorem dicam venienti an gaudia classi?
Magnanimus princeps, obseruantissimus æqui,
Et sapiens VLRICVS erat, patriæq; tuendæ
Libertatis amans, nulli pietate secundus,
Antiquâ Germanorum virtute fideq;,
Musarum eximius fautor Musasq; colentum,
Dux veteris Megales-poleos, vestigia cuius

De-

Destructæ iuxta Visimari cernimus urbem,
Qui fortes Herulos, & pugnaces Obotritos,
Ad Varni atq; Eldæ ripas, & littora Balthes,
Complures annos moderatis rexit habenis:
Quem cuncti ob canos & partum tempore longo
Magharum rerum certum vsum respiciebant
Imperij proceres, quem non Alemannica saltem
Gens & Saxonix populi, sed & Itala tellus,
Et trans præruptas Phrygij vrbs Antenoris Alpes
Nouit, & egregias in tanto principe dotes
Ingenij mirata fuit. Proneposq;, neposq;,
Insignes proavi mores imitaris, auiq;
Aemulus es vitæ, & porrò crescentibus annis
Aemulus esse voles, tu Musas, Pallada, Phœbum
A teneris magni facis & colis impiger, in te
Non occulta probæ naturæ femina pridem
Ac liquidò apparent, te digna paratus obire
Munia nil humile aut paruum spirare videris.
Non frustra Celtôn terras peragrâris, amico
Amplexu cum te fouit Burbonius heros,
Nequam hominū insidijs quem sæpius antè petitem
Detestata manus scelerato sustulit ausu.
Non frustra magni ditissima regna Stuardi,
Et Batauorum vrbes terraq;, mariq; potentum

Videris, at patriæ posthac in commoda vertes,
Quæ bona compereris, quæ iusta & honesta proba-
bis.

Omina certa tuis etiam insunt nominibus, quæ
Aurea securæ tibi tempora Pacis, Honorem,
Diuitias spondent grandes, & Gratiam amicûm.
Ominibus quæ conueniunt iuuat addere vota,
Irenen Timenq; tibi Plutumq; Charinq;
Et vires animumq; is seruet & augeat, omne
Cuius in arbitrio est largiri & tollere, Nonas
Hæc tuas referat felici fidere iustis
Innumeris, tandem summâ cum laude reuersum,
Anxia quem repetit lachrymando patria, patrem
Conspiciamus, ad hunc Elmum sint otia Musis
Perpetua, & nostro Guelphi regionibus æuo
Sit tranquilla quies, sint omnibus omnia fausta.

RVDOLPHVS DIEPHOLDIVS.

155592

X2204153

VD 17

